

mesteren vælges af Borgerstabet, og at Statens Tilsynsmand, forsaavidt der virkelig er en saadan, ikke selv deeltager i den virkelige Styrelse af Communens Anliggender; men det forekommer mig paa den anden Side, at hvad den ærede Minister i denne Henseende har bemærket, ligeledes er fuldkommen rigtigt, dette nemlig, at Tidspunktet for at ordne Spørgsmaalet om Borgemeisterens Stilling først da egentlig vil ligge for, naar vi komme til den forestaaende Reform af den hele administrative Ordning i Forbindelse med Adskillelsen af Administrationen fra Retspleien. Naar det Spørgsmaal engang skal afgjøres, saa kommer man i det Hele til at see, hvorledes man skal ordne og fordele de forskjellige Forretninger rundt om i Landet, som hidtil have været henlagte til Retsbetjente og Borgemeistre i Forening. Det kan jo — antage vi Alle — ikke vare længe, inden dette Spørgsmaal kommer til at ligge for, og det forekommer mig derfor, at det vil være hensigtsmæssigt og forstandigt at henstykke Spørgsmaalet om Borgemeisterens Stilling til Communen, indtil dette Tidspunkt kommer. Noget Andet er det, om man kan gjøre et Skridt som det, der blev antydet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (K. A. Hansen), nemlig at stille Forholdet mellem Borgemeisteren og Borgerrepræsentanterne noget anderledes, end Tilfældet er efter Loven af 23de Januar 1862. Spørgt ere de forskjellige Momenter i Lovudkastet, som der kunde være Anledning til at dvæle ved, saa udførligt behandlede, navnlig haabe hvad Fattig- og Skolecommissionernes Stilling angaaer, at jeg ikke skal opholde mig videre derved. Man har jo allerede henledet det Udvalgs Opmærksomhed, som upaatvivlelig vil blive nedfat, paa disse Punkter, og det kan vel ikke betvivles, at det vil tage dem alle under behørig Overveielse. Dertil hører ogsaa forskjellige andre Bemærkninger, som ere gjorte med Hensyn til enkelte Punkter i Lovudkastet, som synes mindre correct affattede. Jeg skal altsaa ikke forlænge Discussionen om disse Punkter. Derimod skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovudkastets Omraade og Form. Der var endeel af det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Maribo

Amts 1ste Valgkreds (Hage), hvori jeg kan erklære mig enig med ham. Jeg maa ansee det for at være i og for sig rigtigt og ønskeligt, at vi kunne naae til at faae en Communallov, som omfatter alle de communale Forhold: i Kjøbenhavn, i Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg anseer det overhovedet for meget ønskeligt, om vi efterhaanden, saavidt muligt, kunde naae til en Codification af vore Love, om ikke een stor Codification, saa dog i alt Fald en Codification paa store, omfattende Gebeter. Nu har imidlertid den ærede Minister, og navnlig meget stærkt idag, udtalt, at han vilde ansee det for et aldeles forgjæves Forsøg at see at faae en omfattende Communallov sat igjennem. Jeg troer, at den ærede Minister noget har overburdet Sanseligheden ved et saadant Arbejde, men saameget er i alt Fald sikkert, at den ærede Minister ikke har gjort noget Forsøg herpaa, og jeg anseer det for klart, at der ikke kan være Spørgsmaal om fra Thingets Side nu at gjøre et saadant Forsøg. Altsaa, forsaavidt vil det ikke have nogen præctiff Betydning, hvad man videre maatte kunne anføre i denne Retning. Desuden lader det sig jo ikke nægte, at den historiske Udvikling af Lovene om de communale Forhold har været af den Bestaaffenhed, at det kunde være ganske naturligt, at Ministeriet har tænkt paa, i alt Fald foreløbigt, at indskrænke sig til at komme med Lovbestemmelser med Hensyn til de Dele af de communale Forhold, som nærmest trængte til en Reform, medens andre Dele af denne Lovgivning for ikke mange Aar tilbage have faaet en Ordning, som i alt Fald maa ansees for rimelig og hensigtsmæssig. Maa man saaledes finde det forklarligt, at den ærede Minister ikke er fremkommet med Forslag til en fuldstændig Communallov, og maa man ligeledes mene, at der ikke kan være Spørgsmaal om nu her at komme med Forslag til en saadan Lov, saa stulde jeg dog troe, at det ikke blot er muligt, men at det ogsaa vilde være rigtigt, om den ærede Minister ikke havde indskrænket sit Lovudkast til i den Grad at være fragmentarisk, som det er blevet. Det lader sig jo ikke nægte, at det gjør et besynderligt Indtryk, naar man tager i sin Haand et Udcast til Lov om Styrelsen af Kjøbstædernes communale